

TEMA DEL DIA

La fira s'acaba amb un crit d'amor i de dolor maputxe

► L'exquisit espectacle de dones «Malen», premiat a Xile, es va estrenar ahir a Manresa

SALVADOR REDÓ



Emoció i dansa contemporània per reivindicar els pobles indígenes del continent americà a «Malen», ahir al Kursaal



M.S. MANRESA

Van estrenar l'espectacle el 12 d'octubre del 2017. El dia de la Hispanitat, que per a molts xilens és un dia per sortir al carrer, manifestar-se i aixecar la veu. *Malen* no volia sumar-se a la celebració, sinó més aviat contestar-la, cridar l'atenció sobre el dolor que ha patit i que pateix el poble maputxe.

Des de llavors l'espectacle ha batut records de públic i ha estat premiat, una experiència emocionant per a les dones que en formen part i que ahir van ser a l'escenari del Kursaal.

«Sóc cos / Sóc aigua / Sóc venes vermelles en pell fosca / Sóc una ínfima partícula flotant a l'univers / Sóc les meves àvies / Sóc la meva mare», deien en un dels textos de l'obra, elaborats durant el procés creatiu per Karen Carreño, l'assistent de direcció.

A escena van pujar tretze dones, algunes professores, secretàries o actrius, però també ballarines professionals. Hi van posar el cos, la veu, l'alegria i el crit. Veure-les va ser una oportunitat per entendre què és l'ülkantun, la forma d'expressió i de sentiment maputxe.

Les imatges se succeïen sense escenografia, amb elles vestides de negre o gairebé sense roba, acompanyant-se només per la percussió del *kultrun* i d'una arpa de boca que anomenen *trompe*.

Van començar movent-se com un balanç, d'un costat a un altre, es van unir, es van separar i es van celebrar. Una coreografia de Ricardo Curaqueo que va tenir com a protagonista la seva germana Ayelen de 10 anys i mirada absorbent.

«Ella i jo hem viscut moments històrics diferents», deia Curaqueo. «A Xile, ara es posa en valor el que som com a poble. S'estan revitalitzant les nostres tradicions, però mai no és suficient».

Malen, que significa nena o noia jove, és una peça en què ningú no representava cap personatge, sinó a si mateixes. Elles són les que aporten la seva perspectiva de la cosmovisió.

«És una obra que té esperit propi, nosaltres només intentem seguir-la», afegia Curaqueo.

El moment més emocionant de l'obra va ser quan la petita Ayelen es troba cara a cara amb la més veterana del grup, Elsa, de 75 anys.

El públic va aplaudir amb intensitat. Des de la primera fila els van entregar un ram de romaní. Ho van agrair, era la seva estrena a Europa.

Quan es va acabar l'obra se'n van anar juntes al camerino, van tancar la porta, es van abraçar fent rodona i es van posar a plorar.

Avui volen cap a Santiago de Chile.



MIREIA ARSO

Balkan Paradise Orchestra, la fanfàrria que revoluciona la tarda

► Des de Crist Rei fins a Sant Domènec, les deu instrumentistes de vent i percussió de la Balkan Paradise Orchestra van revolucionar ahir la tarda dels passejants amb la seva passió per la música balcànica. La fanfàrria femenina va oferir una actuació en cercavila fresca, enèrgica i molt festiva, i van arribar a ocupar les taules d'una de les terrasses del passeig Pere III. Van arribar a Manresa com a guanyadores del concurs Sons de la Mediterrània 2017 i amb el seu primer disc sota el braç, *K'ataka*, que és un recull de tot allò que les defineix musicalment. Després encara van actuar a la Taverna Cervesa Guineu, al parc del Casino.

El mercat

Marc Coll

► FESTIVAL KORRE QUE TOKEN DE BLANES

«Cerquem nous talents i projectes emergents»

DANI PERONA MANRESA

■ Marc Coll ha passat enguany per la Fira Mediterrània amb un rol diferent amb el qual hi havia assistit fa anys: hi havia participat com a artista i ara ho fa com a programador. És un dels organitzadors del festival de música Korre que token de Blanes.

«Fa tres anys que vam engegar el festival i ens agrada venir a la Mediterrània per veure què es cou a l'escena musical catalana», explica-



mentre es trobava a l'espai de la llotja, aquest cap de setmana. «El nostre festival és petit i el que busquem són nous talents i productes emergents. No únicament d'artistes novells que s'estrenen al panorama musical, sinó d'altres que potser ja tenen experiència però estan engegant projectes nous».

Per a Coll, «la fira és una oportunitat per veure tot el

que hi ha i també per conèixer què s'està engegant per als propers mesos». Assegura que la presència a la Mediterrània és «positiva» i per això intentaràn ser-hi cada any. «En aquesta edició hem vist algunes propostes que ens interessin i poden encaixar amb el que fem», assegurava.

Coll ha intentat assistir als espectacles que prèviament ja creia que podien interessar al seu tipus de festival, per després «comprovar què és realment i

veure si ens pot encaixar o no». En aquest sentit, Coll creu que «l'espai de la llotja és ideal per poder parlar amb els artistes, però també amb altres programadors per poder tancar propostes conjuntes». En el seu cas, ha programat una gira d'un grup estranger amb una altra productora per abaratir costos.



MARIA OLIV

Actuació de Roba Estesa, amb un discurs radicalment feminista



Doctor Prats va aconseguir una comunió total amb el públic